

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróeny
Napoj móeny
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosé da.



Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłáš
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoń ty.

Z njebjes mana,
Njeh či khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh pođa,
Wokřew će!

F.

Sserbske njeđzělske łopjeno.

Wudawa ƚo łóđu ƚobotu w Smolerjez knihicziščežerńi w Budyschinje a je tam ƚa sčtwórtlětnu pschedplatu 40 pj. dostacž

17. njeđzela po ƚwjatej Trojizy.

Čut. 14, 1—11.

Džecža ƚasnja w ƚwětle nasčeho scženja.
Čak dyrbi my mjeć njeđzělu

1. ƚ džěłom?
2. ƚ wješěłom?
3. ƚ natwarjenjom?

1. Židowski ƚabat je ƚedmy džěń w tydženju. Nascha njeđzela je přěni džěń. Čšto čže njeđzela byčž? Čaj- předy je njeđzela džěń wotpoczowanja — ƚa wsčitko, ƚa čłowjestwo a ƚót. Žyłe hospodarstwo dyrbi wot- poczowacž.

Wot čžeho dyrbi ƚo wotpoczowacž? Wot wsčědneho powołanskeho džěła, wot džěła wsčědnych dnjom. Čarisejžy ƚu druheho nahlada. Woni njehachu, ƚo by ƚo na ƚabat ƚ žyła žadyn ƚkutt čžinił, a běču pschi tym tak wumyšłeni, ƚo mējachu to ƚa ƚkutt, hdyž ƚebi wuczobnižy na ƚabacže něłotre ƚłóski wottorhachu. Čo je Čbóžnik na ƚabacže wódnimeho muža ƚahojil, ƚo jim tež ƚpodobalo njeje. W jich woczomaj běšče to psčestupjenje ƚabatneje ƚasnje. Čbóžnik běšče pola wysčšeho tych Čarisejžich na wobjed psčeprosčeny. Wěšo to psčeprosčenje njeběšče žane wu- trobne było; psčetož woni na njeho ƚakachu. Duž je drje tež psčihotowana wěž, ƚo wódnimy muž do teho domu psčindže. Čbóžnik snaje jich myšle. Wón jim ƚ prasčenjom do předy psčindže: „Čodži ƚo tež na ƚabacže hojicž?“ Wón jim pokaže, ƚo ƚo ƚatrasčicž njeda. Wón,

kiž móžesče teho ƚhoreho ƚ jeny m ƚłowom ƚahojicž, doƚahny jeho a ƚahoji jeho. Čahojenje dyrbi ƚo jako ƚkutt poƚa- ƚacž, dyrbi ƚkutt byčž. Dwóžy na jeho prasčenje Čarisejžy wotmjelnychu. Bychu-li woni haj prajili: ƚak ƚtejesče potom ƚ jich ƚabatnym ƚakonjom? Črajachu-li ně: ƚak ƚtejesče potom ƚ jich ƚmilnosčžu napsčecžimo ƚhoremu? Duž woni mjelcža.

Čžehodla ƚahoji Čbóžnik teho wódnimeho? Dofelž je to ƚkutt nusy a lubosčže. Čajke ƚkutti nješču na ƚabacže jeno dowolene, ale ƚamo psčifasane. Psčes nje ƚo ƚabat najrjeńšcho ƚwjeczi. Wěšo nješče ƚo psčewjele mjes ƚkutti nusy a lubosčže licžicž, ƚaž ludžo čžinja, ƚotkiž čžedža ƚ tym ƚwoje njeđzělske džěło psčikrywacž.

2. Čón Čnjes to psčeprosčenje na ƚabacže njewot- pokaže. Duž je to mylenje, hdyž ƚo tež njewinowate njeđzělske wješěle ƚa hrěč wobhlada. Čšto mohło ƚo psčecžimo wuhodženju w Čožej ƚtwórbje prajicž? abo psčecžimo wješěłemu hromadžebnyčžu psčecželom a snatych? Čajke wješěle je ƚčšesčžijanej tež njeđzělu dowolene, ƚe ƚotre- muž mohł teho Čnjesa psčeprosčycž a pschi ƚotrymž ƚo psčed tym Čnjesom hańbowacž njetrjeba. Wohužel pač ƚo tele mjesy ƚamowólne a njepoměrne psčetročžuja, haj ƚamo žyłe potorhaja. Njeđzela je najbóle wobčadžena. Njeđzela je ƚa jich wjele džěń wužiwanja tajkich wješěłom, ƚe ƚotrymž Čbóžnik ženje psčiščol njeby. W ƚak wjele Člowinach je ƚobotu tajki psčehlad njeđzělskich wješěłom, na ƚotrychž ƚo ƚčšesčžijan wobdželicž nješčeł. Čšto ƚo to pódla psčecžini, ƚkasy a hrěšči! Čam w domje Čari-

fejškého běchu sady pscheczelných woblicžow ľakaze ľešne myšle; ľak něťotre njedźelste wješeľe cžetń w řebi nješe! Bóh cžyľ dacž, so bnychmy tež pschi njedźelstich wješelach tajte cžiste Bože džeczi wostali, ľaž Sbožnik w našchim scženju.

3. Skóncžnje Sbožnik powucženje da ľa žyľe towarščne žiwjenje pscheczivo řmješčne hordosčzi, wořebje ľa prawe řwjecženje njedzeľe, hdyž wón skóncžnje rjeknje: „Schtóž řo řam powyšchuje, tón budže poniženy, a schtóž řo řam ponižuje, tón budže powyšcheny.“ Wón porucža ponižnosčž; hdyž ty řwoju řařľužbu puřchecžicž njechajř, njemóžesč řchescžijan bnež a wostacž. A cžehodla dyrbimy ponižnosčž runje njedzeľu poľasacž? Wona řo ľ cžesčzi horjestanjeneho řwjeczi, dopomina na našch hrěch, kotrehož dla my Wumožnika trjebamy. W Božim domje žane řwontowne wurjadnosčze njepľacža; w pschirunanju ľ pschikladom řesufowym řo wřhitka cžľowřka wultosčž minje. My dyrbimy ponižny a wjeřeli bnež, so mamy ľ žyľa měřtna w Božim kraľestwje. Cžim sprawnišcho my to cžinimy, cžim wěscžišcho budže kóžde njedźelste řwjecženje krocžel ľ njebjeřam. A ľajte žohnowanje ma ľajte řwjecženje, hdyž ľajte řmyřľenje řobu wosmjemy do doma a powoľanja! Ĺak řo towarščne napscheczownosčze wurunaja — pola wyřokich mjenje hordosčze, pola nižřichich wjazny řpokojnosčze.

Ĺak cžzemy ľ našchej njedzeľu jo měcž, hacž řo wřchědny džetń našchego žiwjenja skónczi a my cžehujemy do wulteho, wěcžneho wótzneho domu!

Řamjen.

Njedźelste ranje.

Cžichu krocžel mlode ranje
Stupa ľ wrotow purpurskich,
Wětřil řam řpi měrne řpanje
W žľobach něhdže hľubochich,
Řenož řeki řařchumja:
Dženř je řemřch a njedzeľa.

„Sřwjecžene budž Bože mjeno!“
Cžľowjet řobu hľokuje,
S wócžka, ľ njebjw wobrocženoh',
Sřwěcža pruhi řwjecžišche,
Řeki wěcžnoh' žiwjenja
Duschu jemu pscheschumja.

Ĺěř a polo, ľudži próřnej,
Wotpocžnjetej w cžišchini,
Sčžerťot, ropot ľ haru wóřnej
Řucž a dróha njeřľyřchi,
Řenož ptacžki řpěwaja:
Dženř je řemřch a njedzeľa.

Ř řwjatnižy řo něťko mjelu
Cžřjódki w řyřche řemřchazej,
Řona, ľufi paľ jim řcželu
Řwětiki ľ řuku wjeřekej,
Řtacžkow hľobž jich pschewodža
Ř řeňřchemu haleľuja.

H. Zejľeř.

Njedzeľa.

Ty wotpocžinko w puřtych honach,
Wot palmow měra wobdaty;
Ty cžerstwe žóřto w řuchich řtronach:
Dnyo řwjatocžny, budž witaný!

So řwjecžu ľ tobu Bože mjeno,
To mojej ľacžnej duschi daj;
Řjech Sbožnikej ja řľužu jeno
A jemu ředžu ľ nohomaj.

Dženř řtarosčž, horjo njesamože
Mi duschu jamacž ľ tyřchnotu;
So prawje řľyřchu řľowo Bože,
Sřej modlo řwjecžu wutrobu.

Sřľyřch, duscha, hřžom řľincža řwony
Ĺak ľařnje ľ wěže žřřkwinstej;
Duž něť řo nastaj na te řtroný,
Řiž wjedu ľ žřřkwj, ľ woltarnej!

K. A. Fiedľeř.

Sčžěpjeni w Řnjesowym domje.

W 14. řchtucžny 92. psalma te řjane řľowa cžitamý: „Cži, řiž řu řchčěpjeni w Řnjesowym domje, budža řo w pschitwarľach našchego Boha řaselenicž.“ W nich psalmista řbože ľajřich řhwali, kóřřiž řu w Řnjesowym domje řchčěpjeni. Sčžěpľ ľ halořu, do kotrejež bu řchčěpjeny, hromadu řrosčze. Wón ľ njeje prjecž njemóže, ľ nej řobu rosčze a ľ njeje řwoju móž bjerje. To je ľóřht, na ľajři řchčěpľ hľadacž. Bóřny je řo ľ njeho řyľna wotnoha řcžinila, na kotrejež řľódne řľody wřřaju.

Derje kóždemu, řiž je ľajři řchčěpľ na řwojim Bosh. Sčhtó paľ to je? To řu wřchitzy cži, řiž řo ľ Božemu domej džerža, Bože řľowo ľubuja a na Božich ľasnjach wřřaju. Woni wot Boha prjecž njemóža. Cžze-li jich něčťo na wopacžny pucž řawjesčž, dha jich ľubosčž ľ Bohu ľak twjerdže na Bosh a jeho ľasnjach džerži, so se řpyťowarjom nieńdu. Woni na Bosh wostanu, ľaž řchčěpľ na řwojej halořy, a ľ Boha wřchu móž bjeru. My řo huřto džiwamy, ľak je to pobožnej žonje móžno, řo wot řwojeho hrubeho, pjaneho muža řwaricž a bicž dacž, pschi tym pschezo řpokojna bnež a w domje najcžěřřche wřchědne džěľa cžinicž! A wona to toľa doľonja! Tu móž wona se řwojeho Boha bjerje. Řehorunja je nam huďańcžko, ľak móže cžěžny řthorjeny řchescžijan we řwojich bolosčžach řcžerpliwý wostacž a psched pschitřadžazej řmjercžu žaneje bojosčze njeměcž, hdyž jich toľa wjeľe psched nej řchepotaju. Ĺle tež tu dawta Bóh tym, řiž řu do njeho řchčěpjeni, ľajte hobrřte moży. Ĺaj, my wěmy, so woni ľ temu řwoje moży ľ Boha cžerpaju, a so řo woni w Řnjesowych pschitwarľach řelenja.

Selený řchťom, to je něřchťo řjane. Ĺón tež něřchťo ľa pschichod ľubi; pschetož na řelenym řchťomje bóřny řcženje a skóncžnje řľody namalajř. Sčhtóž řo ľ Bohu džerži, řo tež řeleni. Wón je řjaný a mlódný, niž drje pschezo po cžěle, ale po žyľym řwojim řhodženju, cžinjenju a walřnyju. Ĺa njeho řo derje hľada. A wón řľody ľubi a na nim řo řľody dočžalaju. Sčhtóž we wěřje do Boha řteji, ma bóřny doľnych pocžinkow na řebi dořčž: Ĺubosčž, wjeřeľosčž, měř, řcžerpliwosčž, ľubojnosčž, wěru, cžichosčž, póžcžiwosčž atd. To je to, řchťož na řchčěpľu wěřjazeľo řchescžijana njepobrachuje.

Sčžěpľ drje móže řwjadnyčž, hdyž řo jeho řkora wobodrje. My paľ cžzemy řo próžowacž, so njebnychmy řo dali psches hrěch wobodrěcž, ale so bnychmy cžerstwe řchčěpľi na Bosh wostali a řo řelenili psched řwojim Bohom tu cžařnje a tam wěcžnje!

Pŝchi njedźelskim swonjenju.

D kaŝ to duŝchu woŝchemja,
Hdyž ŝ zyrkwoje swony ŝaklincza!
Sich ŝynki rěcža ŝ wutrobje
Kaž poŝtrowjenje njebieŝte;
Wŝchaŝ ŝwědczi hłóŝ jich ŝwjatocžny,
So dženŝa džen je ŝnjesowny.

Sich hłóŝ naŝ woła ŝ Deŝubej,
Pŝchi kotrymž ničtó hrěŝchny njej,
Kiž ŝ jeho krowju a prawdoŝcžu
Eso debi w ŝwojim žiwjenju
A jeho ŝŝiža troŝchtuje
Eso we wěcje hačž do ŝmjercze.

Duž njech nam ŝwonow kliczenje
Najlubošniŝchi woŝchem je;
Njech wono horŝa na zyrkwi
Kaž ŝhwaloŝpěw nam ŝaklinczi,
So ŝ ŝbožu duŝche wot Boha
Bu njedźela nam ŝwjeczena!

K. A. Fiedleŝ.

Remŝchikhód.

Eŝlyŝch! ŝwonny klicza njedźeŝte
Do runiny a doŝa;
Dži wužicž daru wěcžnoŝcže,
Dom Boži tebje woła.

Wŝmi ŝobu ŝwoju ŝtaroŝcž wŝchu,
Kiž duŝchu czeži, tyŝchi;
Tam Bohu cžiŝche wuŝkorž ju,
Wón twoje próŝtwny ŝlyŝchi.

Eso hrěchow wuŝnaj ŝ roŝkacžom
A pytaj Božu hnadu,
Dha ŝ troŝchtom, měrom póndžeŝch dom,
Bóh wupomha cži ŝ padu.

Kaž cžělo žada na horach
We lěcžnym ŝlónzu kłodžicž —
Tak duŝcha w Božich pŝchitwarŝach
Chže ŝ njebieŝ mana ŝlódžicž.

Ach, duž njech ŝłowo Ebožnika
Kad ŝlyŝchu, wobarnuju!
Ma tónle poŝkad wutroba,
Měr Boži w duŝchi cžuju!

K. A. Fiedleŝ.

Wuŝlyŝchenje maczerŝnych modlitwow.

Mój ŝyn bė 18 lět ŝtary, tak wobŝtarna macž powjedawŝe, a njebė ničžo lěpŝchi a hubjeŝiŝchi, dnyli druge džěczi. Napominaŝa jeho ŝym, woŝebje paŝ ŝym ŝo ŝa njeho modliŝa. Szpinaŝ wón mje ženje njeby a budžiŝche ŝo drje wote mnje wodžicž dawal, njebudžiŝche jeno to ŝawjedženje pŝeŝ druhich byŝo. Woŝebje w jeho lětach ŝo mlodži radu ŝ towarŝŝam dđerža. Guŝto bych jeho na to ŝłowo dopomniŝa: „Moje džěcžo, hdyž tebje ŝli towarŝŝojo wabja, dha njeponyŝluchaj jich!“ Alle wón by mi na to wotmolwiŝ: „ŝa tola ničžo hubjene nječzinju, hdyž ŝe ŝwojimi towarŝŝemi něhdže du. ŝa tola žana ŝtara žona njeŝym, ŝo bych žyŝu njedźelu pŝchi modleŝ-

ŝŝich knihach ŝedžecž dnybjaŝ.“ Tehdy ŝym ja počžaŝa mjenje do njeho rěcžecž, cžim wjažy paŝ ŝym wo nim ŝ Bohom rěcžala.

Duž pŝchindže kermuŝcha. Teje bėch ŝo hižom doŝho bojala. Wŝchelakim ŝtarŝchim wŝchaŝ je wŝcho jene, ŝchto jich džěczi tehdy cžinja. Mi paŝ to wŝcho jene njebė, a ja ŝym pŝchi wŝchėm ŝwojim džěle wo dnjo a w nožy Boha proŝyŝla, ŝo by mojeho ŝyna wobarnowaŝ. Kermuŝchnu njedźelu mój wó iŝtwe ŝedžimoj. Duž ŝo pŝched wofnami ŝahwiŝda. Mój ŝyn rucže ŝtany a rjekny: „To ŝu moji towarŝŝojo; woni hromadže do „Lawa“ du a ja dnybju ŝobu hičž. Tu ŝo ničžo cžinicž njechodži; pŝchetož pŝchezo ŝo tola tež njecham dacž wot nich wuŝmėwacž!“ Pŝchi tym na mnje hladawŝe, hačž bych jemu něŝchto napyŝhecžimo rjekla. ŝa paŝ jemu dale ničžo prajila njeŝym hačž: „Bóh budž ŝ tobu, mój ŝyno!“ Pŝchi tym bė hižom wofnach a durje ŝa ŝobu ŝapraŝnyŝ. Tola ja dale ničžo njemóžach, hačž ŝo do wulkeho ŝtoŝa ŝyžech a pŝchezo a pŝchezo ŝaŝo ŝdychnyŝ: „Luby Ebožniko, pomhaj ty mojemu ŝynej!“ Tak drje ŝym tam žyŝu hodžinu ŝedžala. Duž pŝched durjemi ŝyŝne ŝtupanje ŝaŝlyŝchach. Durje ŝo wotewrichu a mój ŝyn ŝtupi do iŝtwny, cžyŝny ŝo na ŝofa, ŝchmórnny hnėwnny ŝwój kłobuŝ na blido a počža: „Tu paŝ tež wŝcho pŝcheŝtanje, hdyž cžłowjeŝ žaneho jenicžkeho wjeŝela nima; hdyž jemu wŝchė jeho wjeŝela ŝtaža, kaž Wj mi, macži!“ A pŝchi tym počža pŝlacž kaž, maŝe džěcžo. Duž ja džach: „ŝa ŝym cži twoje wjeŝele ŝaŝyŝla, ty prajyŝch? Eŝym dha cži ŝ jenicžkim ŝłowom wobaraŝa, ŝe ŝwojimi towarŝŝemi ŝobu hičž?“ Na to wón hiŝchcže bóle žaloŝcžeŝche a pŝlacžo prajeŝche: „ŝchto mi to tež pomha, hdyž mi tež ničžo napyŝhecžimo njeprajicže, hdyž tola wŝchudžom w korcžmje ŝwoju macž pŝched ŝobu widžu, kaŝ wona na jemi klecži, ŝwojej ruzy lamje a ŝa mnje proŝy? To dnybji cžłowjeŝ potom hiŝchcže wjeŝely byčž!“

Tehdy paŝ je moja duŝcha ŝ mojemu Bohu wyŝkala a ja ŝym je ŝwojim ŝynom pŝchecželne rěcžala a ŝym ŝo jeho praŝchala: „By ŝnano chžyŝ, ŝo by twoja macž hinaŝ ŝ tobu cžinila?“ A wón ŝo ŝmėrowa a mi ruku kłócžeŝche. A wot teho cžaŝa bu ŝ nim pomalu lėpje. ŝa paŝ tamnu kermuŝchu ženje ŝabyŝla njeŝym, hdyž bė Bóh modlitwy ŝyŝkneje maczerje tak widomnje wuŝlyŝchala.

Ruŝki kžėzor Alexander I. a biblija.

Eŝchėžepan Grellet pučžowawŝe w lėcže 1812 jako ewangelista po Ruŝowŝkej a bė runje w Pėtrohrodže, jako powjeŝcž pŝchindže, ŝo je Napoleon měŝto Moŝkwy dobyŝ. A dworej kžėzora Alexandra I. ŝlyŝchjeŝche tehdy wjažy žyŝle kutyŝch ŝŝeŝcžijanow, mjeŝ kotrymž bė wjerč Alexander Galicžin, Grelletowy pŝchecžel. So powjeŝcž wo dobyčžu Moŝkwy ŝhromadne ŝtróženje roŝŝchėri, móže ŝo derje myŝlicž. Tež kžėzor ŝam bė ŝo poŝtróžiŝ a ŝhromadži wŝcho wójŝto, ŝo by Napoleonej ŝadžėwaŝ, do Pėtrohroda cžahnyčž, kaž ŝebi wŝchitžny myŝlachy, ŝo wón nětko najprjedy na tuto měŝto počžehnje. Tenož wjerč Galicžin žyŝle ŝmėrom wofta, jako budžiŝche ŝo ničžo njetaŝo, a dawawŝe kėdžbu na džėkaczerjom, kiž na nuŝnym wuporjedženju jeho hrodu džėlachy. Wėž bu kžėzorej tak wupowjedana, jako by to maŝo wótcžiniŝka myŝl byŝa, ŝo njeŝbože, kiž je kraj podeschŝo, ŝo wjerčha tak wjele jako ničžo dótko. Kžėzor chžyŝche ŝo wo tym pŝchėkwėdcžicž a ŝ Galicžinowemu hrodej pŝchijėwŝchi ŝo wjerčha, kotrehož pŝched nim namaka, wopraŝcha: „Galicžino, ŝchto dha to cžinicže? ŝchto dnybji to wŝchitko rėlacž? Kóždy ŝo na cžėtanje hotuje a wy twaricže?“ — „D“, wotmolwi wjerč, ja ŝym tudy w tak wėŝtej ŝhowanzu, kaž mohŝ ju hdyž namakacž. Tón ŝnjes je mój hród, mój Bóh, na kotrehož ŝo ja ŝpuŝchėžam.“ — „E wotkal macže tajke dowėrjenje?“ ŝo kžėzor wopraŝcha, „ŝchto wam ŝa to ŝteji?“ — „Ežuju to we ŝwojej wutrobje“, džėŝche wjerč, „tež to w tutyŝch wot Boha nadunjenyŝ

knihach steji," na bibliju pokasuj, kotruž runje w ruzy dżerżesche. We tym jemu knihi wupadżechu a leżachu wotewrjene psched wobemaj knjesomaj. Galiczin je rucze sběhny, a spodżiwnje, bě to runje 91. psalm, kiž bě 60 woczinił. S kžězorowym domolenjom jón wjerch wuczita. Grellet powjeda, so je Alexander khwilu počny spodżiwanja stal a potom wjerchej rufu podawšchi te mšchi wotjěl, dofelž bu psched wuczehnjenjom wojakow krótko Boža služba wotdžeržana. Žako pač nětko duchowny psched woltař stupi, wuczita tež 91. psalm. Po Božej službje da jemu kžězor we swojim spodżiwanju k žebi pschicž a 60 jeho woprašča, czechodla je runje tutón psalm wustwolil. Wón praji, so jemu to ničto radžik njeje; wón pač je 60 w nastupanju teje wězy modlił, so by jemu Bóh dał prawy staw namakacž, kiž by kžězorowu wutrobu počhnił, a tak ma wón ja to, so je to Bože činjenje. Kžězor na to se swojimi wojakami wuczeže. Žako přeni wječor fastachu a kžězora czechodla samolwjenje cziščezesche, kiž na jeho ramjenjomaj ležesche, žadašče wón po wječeri, so by 60 jemu něščto s biblije cžitalo. Cžitar cžitašče 91. psalm. „Šchtóha je wam porucžik, tutón psalm cžitacž?“ 60 kžězor woprašča, kotremuž 60 prajesche, so jeho Boži jandželjo na jeho pucžu pschemodžeja; „je wam Galiczin šcho prajik?“ Cžitar wotmolwi, so s Galiczinom njeje porécžal, so pač je sašhšchawšchi, so dyrbi kžězorej s biblije cžitacž, 60 přjedy modlił, so by prawy staw ja kžězora namakal, a tak je wón na tutón staw pschischoł a ja to měł, so je tónšamny žyle pschihódnny. Grellet powjeda, so je kžězor wšchón samhšleny byl a je cžim nutrišcho počkuchal, dofelž je to ja Bože pokasanje džeržal. Wot tuteho cžaka žem je kžězor wobsamknył, kóžde ranje a kóždy wječor staw žam ja 60 cžitacž.

Evangeljska Rušowka, židowski lékař, a tón, kiž je wobeju wuhojil.

Stara rušowka macžet bě czechy šchorila a lékař ji prajesche, so dyrbi swojemu domej roslasacž, dofelž je jejny tónz pschischoł. Rušowka wotmolwi: „Wěno, knjes lékařo? To mje tola jara swježeli, pschetož šhrystus je moje žitjenje a wumrjecze je moje dohycze.“ Žid njesapshijejo, tak móže 60 cžlowjel tak na swoje wumrjecze wježelicž, czišche wotehdže. Žako bórny sašo pschindže, bě Rušowka hiščezje bliže k žmjerčzi a praji k lékařej, so ma wutrobnu próstwu na njeho a so by ji ju tola dopjelnil. Lékar wotmolwi, so, jeli jenož nětak móžno, cžze ji rad k woli byčž. Duž Rušowka židowskemu lékařej počža, so ma bibliju, kotruž ma jara lubo a kotruž by tola tež po swojej žmjerčzi rad waženu měcž cžyła; dofelž pač hewał nikoho po žebi nima, cžyła jeho počhycž, so by ju pscheczelnje wot njeje wšal a w nej cžital. Lékar ji to žlubiwšchi, nježesche žebi wotkasaný dar dom. Rušowka na to czišche a sbóžnje wumrje. Lékar džeržesche žklowo a cžitacž žwěru w bibliji. S wulkim spodżiwanjem wón tam Žesufa, na Golgacze šchizowaneho, w žyle druhim žwětle widžesche, hacž židži wo nim myšla a rěča. Ššes to bu wšchón samhšleny, cžitacž pač pschezo dale a žwjaty Duch mějesche tež žwoje džělo w jeho wutrobje. Na to našch lékař žam šchori a počkla po evangeljskeho duchowneho a wufna jemu swoju wěru, so je Žesuf Nazareński woprawdže Měšiasž Boži a so žebi wón žwjatu šchčenizju žada a jeho wo nju počh. S wježeloscžu jeho duchowny wufšcžž. Bórny na to pač tež lékař ja sbóžnej Rušowku cžehnjesche k temu, do kotrehož wěriesche, a kiž je tež jeho wumohl a sbóžneho ščžinił.

Jeno poslednje kapki.

Mažy Natuschez Michal běšche rjany žylny hólz, bohateho wješneho korchmarja jenicžki žyn. Nan bě tež njemako hordy na njeho, tak lešnje hólczez žizom na hošczi kěžbowacž a wufšitnje po nimi cžinicž wjedžishe! Wědma bě do šchule kžodžicž sapocžal, nan ras počny, tak jeho Michal piwony karancžl sběhny a šhnt, kiž bě w nim samostal, wutrobi. To bě tola štoro žmješne, temu pschihladowacž; tón wulki karan pschi tej mašej hubje! „Šcho dha cžinisch“, 60 nan žmješesche, „ty tola piwo njedopiwacž?“ — „Nano, jenož te poslednje kapki,“ Michal wotmolwi. Pošdžischo našch hólz žylšesche, tak jeho nan tu wěž druhim powjedacž a pschistaji: „Tón hólz je tola, praju wam, kuty kšopž; s tajšeho drjewa něščto hódne naroscze.“

Wot nětko Michal ja kóždej kapku piwa hladacž; cžim šaršchi bu, cžim bóle žebi tež pomhacž wjedžishe. Bórny počny, so cžerstwe piwo hiščezje lešje žkóžži, hacž te šhntne kapki w karancžku, a točžesche žebi žam. „Šchož cžze hocžka byčž, 60 s cžašom šchimi“, hošcžo ja blidom džachu. So žami pijachu, w tym ničto njepraweho njewidžachu; ale žwoje džecžzi njebychu tola žobu do korchmny brali. Michalkej pač 60 tola žmješachu, kiž nanej pschi nalowanju pomhacž, jako by wuczenty pincžnik byl.

Lěta 60 minychu. Michal bě přeni kóčž k spowjedži počyl a wječor bě — pijany. Jeho wboha macž plakašche, jeho nan žwarjesche, ale šcho cžyšche nad hólczisškom dohycž? wón tola cžinjesch, šchož 60 jemu spodobacž.

Nětko 60 korchmar wjazh žwojemu žynej njekmješesche, hdyž piwo pijesch, a jeho šhroblosčž nikomu njepowjedacž. Šcheczimo Bohu pač morkotacž, so bě jemu tajšeho njeporadženeho žyna dał. Korchmarjež Michal bě hlubožo padnył. Druhdy by drje jeho žwědomnje kužalo, hdyž by žwoju macž tajku šrudnu a blědu widžal; ale wšch tajke šrudne myšle by s piwom šalał.

Dorosčenty šastupi do jěšdných. Jeho nan bě bohaty a móžesch to šaplacžicž. Ale tu wón dale pijesch. Wón bu huščischo počhostany, ras na piwo jeneho towaršcha šrani, bu tehodla k jastwu šažudženy a pošdžischo do wufraja cžetan, so žwojimaj šaršchimaj wjazh psched wocžzi štipicž njetrjebał.

Lěta 60 minychu. Korchmar bě wumrjel, korchma bu pschedata a macž jako wudowa w bližichim měštacžku bydlesche. Duž ras powjescž dosta, so bě jejny žyn w najwjetšim hubjenštwje wumrjel — bjes počuty, bjes wěry a bjes nadžije. Wboha macž! Wona hórke žylšy plakašche, a ludžo, kiž ju placacž widžachu, myšlachu žebi na te poslednje kapki, kiž bě Michal s piwonych karancžkow pił. Te běchu jeho njesbože byle.

Wschelake s bliska a s daloka.

Wubjerł ja krala Albertowy fond je sašo do žitjenja štipil. W lěcže 1898 našbėrane dary běchu 60 najpřjedy danile pola Mało-Wjelkowskeje nalutowarnje. Po žmjerčzi počladnika wubjerka, knjesa wučerja Sommera, žu na Macžizju pscheschle, ale dofelž Macžiza dohladowarštwu nad fondom nima, ale tehdomnišchi wubjerł, je nětko wubjerł sašo do swojeho prawa štipil, hdyž je fond psches šadanjenje na postajenu wyškosčž wot 3000 hr. šrostil. Duž budže 60 w pschichodnym lěcže přeni kóčž 23. haprleje dał na potrebne wudowy šerbstich wučerjow rosdželicž. Próštwy maja wudowy hacž do šapocžatka lěta 1914 na pschedžydu wubjerka, knjesa šararja Šólčža w Šakežach, počkacž a budža hiščezje junu šjawnje k temu namolwjene. Wubjerł wobšteji se žlědowacžny knjesow: šarar Šólčž w Šakežach, pschedžyda, kanonik Šur w Budyščinje, měštopšchedžyda; šantor Šsmoła w Budestecžach; notar Žyž w Budyščinje; šantor Šila w Šhroščizach.